

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32283/2023
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Пачариз, адвокат у ..., против тужене ОШ „Драгиша Михаиловић“ из Крагујевца, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, вредност предмета спора 1.600.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 523/23 од 06.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 523/23 од 06.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 523/23 од 06.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 8/22 од 21.09.2022. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена школа да тужиоцу, на име нематеријалне штете коју је тужилац претрпео као последицу тешких телесних повреда, исплати на име претрпљених физичких болова износ од 700.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 400.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 94.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 523/23 од 06.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23-др.закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тужилац захтевао накнаду нематеријалне штете у укупном износу од 1.600.000,00 динара. Нижестепени судови су на основу изведених доказа утврдили да је тужилац дана 28.12.2015. године, када је био ученик 8. разреда ОШ „Драгиша Михаиловић“ у Крагујевцу, у школском дворишту наведене школе, ван школске наставе након окончања прве смене, када је са друговима играо кошарку, у игри пао и задобио тешке телесне повреде. Нижестепени судови су полазећи од одредби члана 42. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/09... 62/16-одлука УС), важећег у време повређивања тужиоца и члана 5. став 1. и члана 6. став 1. Правилника о мерама, начину и поступку заштите и безбедности ученика Основне школе „Драгиша Михаиловић“ у Крагујевцу, закључили да тужена школа не може бити одговорна за повређивање тужиоца. Образлажу да када је дошло до повређивања, тужилац није имао распоредом планиране активности после шестог часа, тј. пробу хора као изборни предмет у току школске смене (што је тужилац тврдио), те да до повреде није дошло приликом обављања школских активности, због чега нису испуњени услови за заснивање субјективне (нити објективне) одговорност школе. Из наведених разлога нижестепени судови су одбили тужбени захтев.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревидент указује на погрешну примену материјалног права у погледу одговорности школе за безбедност и здравље ученика, који разлог сам по себи није довољан за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду одредбу члана 404. ЗППа. Нижестепени судови су применом релевантних законских одредби утврдили да, иако је до повреде дошло у школском дворишту, тужена школа није одговорна за повреде тужиоца према правилима о субјективној одговорности, а искључена је могућност постојања и објективне одговорности тужене школе с обзиром на узрок и околности под којима је повреда настала, за шта је другостепени суд дао образложење.

Нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 05.10.2017. године, а вредност предмета спора је 1.600.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 13.505,18 евра.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд закључује да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић